

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera, soudkyně Mgr. Sylvy Šiškeové a soudce JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobkyně: **M. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 10. 2018, č. j. MPSV-2018/203759-923, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 1. 2020, č. j. 19 Ad 44/2018 - 120,

t a k t o :

- I. Žádost žalobkyně o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti **s e z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala u Krajského soudu v Ostravě žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 10. 2018, č. j. MPSV-2018/203759-923. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl její odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ostravě (dále jen „úřad práce“) ze dne 8. 8. 2018, č. j. 764136/18/OT. Úřad práce ve svém rozhodnutí stěžovatelce nepřiznal dávku státní sociální podpory – příspěvek na bydlení – od 1. 7. 2018, neboť zjistil, že stěžovatelka ode dne 1. 12. 2016 užívala byt č. 6 na adrese A. 1681/2, O., bez právního důvodu. V žalobě stěžovatelka požádala o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů.

[2] Krajský soud v usnesení ze dne 8. 2. 2019, č. j. 19 Ad 44/2018 – 20 stěžovatelce nepřiznal osvobození od soudních poplatků a zamítl její návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů, neboť stěžovatelka přes výzvu soudu neprokázala, že splňuje podmínky pro jeho ustanovení. Stěžovatelka podala proti výroku II., kterým krajský soud zamítl návrh žalobkyně na ustanovení zástupce, kasační stížnost. Nejvyšší správní soud ji však zamítl rozsudkem ze dne 17. 4. 2019, č. j. 7 As 77/2019 – 26.

[3] Stěžovatelka poté v dalším průběhu řízení před krajským soudem znovu požádala o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů. Krajský soud usnesením ze dne 3. 9. 2019, č. j. 19 Ad 44/2018 – 84, stěžovatelčiny návrhy zamítl pro zjevnou bezúspěšnost její žaloby. Nejvyšší správní soud pak toto usnesení krajského soudu potvrdil v rozsudku ze dne 21. 11. 2019, č. j. 10 As 340/2019 – 23.

[4] Stěžovatelka následně v podání ze dne 27. 1. 2020 podala další (v pořadí třetí – pozn. Nejvyššího správního soudu) žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Krajský soud ale její návrhy odmítl usnesením uvedeným v záhlaví, neboť o žádostech o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce už totiž bylo v tomto řízení pravomocně rozhodnuto § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – dále jen „s. ř. s.“].

[5] Proti tomuto usnesení krajského soudu stěžovatelka podala kasační stížnost, v níž také požádala o ustanovení zástupce pro řízení před Nejvyšším správním soudem.

[6] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval podmínkami řízení a shledal, že nejsou splněny.

[7] Ze spisu krajského soudu totiž vyplývá, že krajský soud rozsudkem ze dne 28. 1. 2020, č. j. 19 Ad 44/2018 – 121, který nabyl právní moci dne 5. 3. 2020, zamítl žalobu a současně rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Skončení řízení před krajským soudem představuje neodstranitelný nedostatek podmínky řízení o kasační stížnosti proti procesnímu usnesení krajského soudu, jež bylo vydáno v rámci tohoto řízení. Nejvyšší správní soud tedy již nemůže rozhodovat o kasační stížnosti proti rozhodnutí o procesním návrhu učiněném stěžovatelkou v řízení před krajským soudem, které bylo pravomocně skončeno. I pokud by totiž shledal nynější kasační stížnost přípustnou a důvodnou a zrušil napadené usnesení, nemohlo by se tím „otevřít“ pravomocně ukončené řízení před krajským soudem. Věcné projednání kasační stížnosti tak nemůže vést k účinné ochraně práv stěžovatelky.

[8] Meritorní rozhodnutí o nyní podané kasační stížnosti by nemohlo být ani podkladem pro případnou obnovu řízení ve smyslu § 114 odst. 1 s. ř. s., a nemohlo by být z povahy věci ani podkladem pro případnou náhradu škody z titulu odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím (pokud by byla shledána nezákonnost napadeného usnesení krajského soudu). Případná škoda by totiž mohla být eventuálně způsobena pouze rozhodnutím ve věci samé. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatelka objektivně nemůže mít z rozhodnutí o nyní předložené kasační stížnosti jakýkoli užitek.

[9] Nejvyšší správní soud dále sděluje, že zcela stejnou procesní situaci posuzoval již v řízení vedeném pod sp. zn. 3 As 18/2020 a kasační stížnost téže stěžovatelky rovněž odmítl usnesením ze dne 20. 2. 2020, č. j. 3 As 18/2020 – 18.

[10] Nejvyšší správní soud si je vědom toho, že rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu byla ve věci sp. zn. Ars 3/2019 předložena otázka, zda lze v řízení o kasační stížnosti proti usnesení, kterým krajský soud zastavil řízení pro nezaplacení soudního poplatku, přezkoumat ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. též vadu řízení spočívající v nezákonnosti rozhodnutí krajského soudu o žádosti žalobce o osvobození od

pokračování

soudních poplatků. Toto řízení před rozšířeným senátem se však nyní souzené věci bezprostředně nedotýká a nebrání tak rozhodnutí o ní.

[11] Neexistující předmět řízení je neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, Nejvyšší správní soud proto odmítl kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona.

[12] Nejvyšší správní soud zamítl žádost stěžovatelky o ustanovení zástupce pro řízení před kasačním soudem, neboť s ohledem na nevyhnutelný výsledek tohoto řízení, kterým je odmítnutí kasační stížnosti z důvodu neexistujícího předmětu řízení, je třeba její kasační stížnost považovat za zjevně neúspěšný návrh ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. května 2020

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu